Otrovne gljive u Norveškoj

U šumi rastu kako jestive tako i otrovne gljive. Neke od najotrovnijih gljiva u Norveškoj, mogu da liče na jestive gljive u drugim zemljama.

Stupite u kontakt sa Centralom za informacije o otrovima (Giftinformasjonen) u slučaju sumnje o trovanju.

Šiljasta koprenka (Cortinarius rubellus) (levo na slici) je otrovna i može rasti pored jestive gljive kao što je Sitna lisičarka (Craterellus tubaeformis) (4 gljive desno na slici).

Podsetnik zbog sigurnijeg branja gljiva

- Učestvujte na kursevima o gljivama.
- Uvek berite i čistite gljive, jednu po jednu.
- Učite o Norveškim gljivama i otrovnim gljivama u Norveškoj. Vrste gljiva su različite u različitim zemljama i delovima sveta. Jestive gljive u drugim zemljama mogu biti slične nekoj otrovnoj gljivi u Norveškoj.
- Koristite nove i ažurirane informacije o gljivama.
- Jedite jedino gljive dobrog kvaliteta. Bacite oštećene ili trule gljive.
- Jestiva gljiva mora biti izrasla/zrela ili imati neki znak prepoznavanja kako bi ste je mogli identifikovati.
- Držite različite vrste gljive odvojeno u korpi, npr. u različitim posudama.
- Budite potpuno sigurni u to koju ste gljivu ubrali, pojeli ili servirali drugim ljudima.
- Kontrolišite gljivu kod eksperta za gljive (poznavalac gljiva/veštak za gljive), u stanici za kontrolu gljiva blizu Vas ili uz pomoć digitalne kontrole na Vašem mobilnom telefonu.
- Nikada ne koristite veštačku inteligenciju, kako bi ste odredili koju gljivu možete koristiti za jelo.

Najotrovnije gljive u Norveškoj

Gljive u ovoj brošuri mogu uzrokovati dugotrajne štete na organima kao što su jetra i bubrezi. Postoje i druge gljive u Norveškoj koje su otrovne i koje su preporučljive za jelo. Navedene gljive nisu ovde pomenute.

Pogledati www.soppognyttevekster.no za dodatne informacije o jestivim gljivama.

Folkehelseinstituttet, 2026

Bela muhara (Hvit fluesopp)

Amanita virosa

Cela gljiva je bela (šešir, drška, listići i meso gljive). Na dršci imamo prsten ali koji može i da otpadne. Donji deo drške ide u volvu (kesicu). Gljiva je uobičajena u šumama.

Zelena muhara/Zelena pupavka (Grønn fluesopp)

Amanita phalloides

Boja šešira može da varira od zelene do smeđe i žute. Listići i drška su bele boje. Na dršci imamo prsten, koji može da otpadne. Donji deo drške ide u volvu (kesicu). Ova gljiva nije uobičajena u Norveškoj.

Mala smrt (Flatklokkehatt)

Galerina marginata

Šešir i listići su žuto-smeđe boje. Drška varira od sive do smeđe boje. U pitanju je mala gljiva koja raste u grupama na kori drveta ili na trupcima. Ova gljiva je uobičajena. ig.

Lepiota boudieri

Male gljive suncobran (Små parasollsopper)

Rod Lepiota

Gljive koje pripadaju rodu Lepiota su male i teško je uočiti njihove razlike. Nije poznato koje pripadnice ovog roda mogu biti otrovne.

Listići su u nijansama bele boje. Šešir ima vrh koji je lisnat i u raznim bojama. Drška može biti bela ili neke druge boje. Meso gljive je belo.

Trovanje od bele ili zelene muhare (hvit- eller grønn fluesopp), Male smrti (flatklokkehatt) ili gljive roda Lepoiota (Lepiota-sopp)

Čak i vrlo mala količina ovih gljiva mogu uzrokovati teško trovanje. Simptomi se pojavljuju 6-24 časa nakon konzumiranja, sa jakom, vodenastom dijarejom, bolom u stomaku i povraćanjem. U roku od 2-3 dana nastaje veliki rizik od oštećenja na jetri, opasnog po život.

U slučaju da postoji sumnja da ste konzumirali pomenute gljive, stupite u kontakt sa Centrom za informacije o otrovima (Giftinformasjonen) kako bi ste dobili savete za dalje delovanje i praćenje u vezi pomenutog stanja.

Folkehelseinstituttet, 2026

Šiljasta koprenka (Spiss giftslørsopp)
Cortinarius rubellus

Cela gljiva je crveno-braonkaste boje (šešir, listići, drška i meso gljive). Gljiva je uobičajena u šumama.

Narandžasto smeđa koprenka (Butt giftslørsopp)
Cortinarius orellanus

Slična je Šiljastoj koprenki, ali ima savijen šešir. U pitanju je retka gljiva.

Gljiva raste u listopadnoj šumi.

Trovanje od Koprenke (giftslørsopp)

Čak i mala količina gljive koprenke može uzrokovati ozbiljno oštećenje bubrega. Tek nakon najmanje 36 časova nastaju simptomi trovanja. Simptomi mogu biti mučnine, povraćanje, bolovi u stomaku, žeđ, bolovi u mišićima, nesvestica, osećaj iscrpljenosti i umor. Neki imaju vrlo malo simptoma pre oštećenja bubrega. Postoji visok rizik od nastajanja oštećenja bubrega u roku od 3-14 dana.

U slučaju da postoji sumnja da ste konzumirali pomenute gljive, stupite u kontakt sa Centrom za informacije o otrovima (Giftinformasjonen) kako bi ste dobili savete za dalje delovanje u vezi pomenutog stanja.

Giftinformasjonen
Tel.: 22 59 13 00
(otvoreno 24 h)

Norveški Savez za gljive i korisno bilje (Norges sopp- og nyttevekstforbund) (www.soppognyttevekster.no) organizuje kurseve o gljivama i ture.

Proverite njihovu aplikaciju Digital soppkontroll – uslugu u kojoj eksperti za gljive vrše procenu prikupljenih primeraka.

Brošura je izrađena od strane Centra za informacije o otrovima (Giftinformasjonen).
Dodatne informacije o gljivama i trovanju, su dostupne na www.giftinfo.no
Foto: Per Marstad
Poslednje ažuriranje: 2026